

Het onderwerp “de leer van/over het koninkrijk” is een diepgaand onderwerp en een diepgaande bijbelstudie op zichzelf, met allerlei facetten en nuances.

Wat “de leer van het koninkrijk” betreft, eerst en vooral moet men bij “koninkrijk” niet in de 1^e plaats denken aan een grondgebied met grenzen. Het Griekse woord ‘basileia’ wat vaak met ‘koninkrijk’ wordt vertaald in bijbelvertalingen, heeft volgens de “Grieks-Nederlands Lexicon van Importancia Studiebijbel” nl. als 1^e betekenis op blz. 46, Strong nummer 932.

1). Koninklijke macht, koningschap, heerschappij. 1a). niet te verwarren met een feitelijk koninkrijk, maar veeleer het recht of de volmacht om over een koninkrijk te regeren. 1b). de Koninklijke macht van Jezus als de overwinnende Messias. 1c). de Koninklijke macht en waardigheid verleend aan gelovigen in het koninkrijk van de Messias. 2). Een koninkrijk, het gebied onderworpen aan de heerschappij van een koning. 3). In het NT gebruikt om het rijk van de Messias aan te duiden.

Jezus’ prediking begon volgens Marcus 1:14-15 met de bekendmaking dat het koningschap/koninkrijk van God nabij was gekomen. De profeet Ezechiël spreekt ook over de komst van de koning die het recht heeft op het koningschap over Israël (Ezech. 21:27 en context). In Heb. 3:1-6 geeft de Hebreeënschrijver aan dat Jezus als Zoon (en daarmee als koning) het opzicht over “Gods Huis” overneemt van Mozes als “dienaar”. En Jezus zegt na zijn dood en opstanding in Mat. 28:18: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op <de> aarde” (Telos-vertaling 2018).

De voetnoot bij deze tekst zegt: Of ‘gezag, bevoegdheid’. De vertaling van de JG heeft als een andere vertaling van exousia het woord ‘autoriteit’, wat helemaal geen verkeerde betekenis is van het Griekse woord ‘exousia’. De Naardense bijbel heeft de vertaling ‘gezag’. Jezus is door God tot zowel tot Heer als tot Christus gemaakt, anders gezegd aangesteld en hij zit aan Gods rechterhand totdat en terwijl God de vijanden van koning-hogepriester Jezus tot een voetbank voor zijn voeten heeft gemaakt (Hand. 2:34-36).

Bij Jezus’ doop werd hij gezalfd tot Zoon en met de heilige geest (zie ook Jes. 9:5-6; 11:1-5) en kwam er een stem uit de hemel die verklaarde dat Jezus Gods Zoon, de geliefde was, in wie God zijn welbehagen had, hetgeen betekende dat Jezus tot koning was gezalfd (Mat. 3:13-17; Joh. 1:50). Doordat Jezus Gods gebod om als “offerlam” te dienen en Jezus daardoor de doodstraf ophief die op Adams nakomelingen was gekomen, ging hij 40 dagen na zijn opstanding uit de dood naar de hemel om daar het koningschap en hogepriesterschap te gaan ontvangen. De profeet Daniël spreekt daarover in Dan. 7:13-14 waar Jezus vanaf de aarde door zijn hemelvaart verschijnt voor “de Oude van dagen” (God de Vader).

Heel veel messiaanse Joden, en christenen uit de overige volken denken dat het koningschap van Jezus nog toekomst is. Maar als dat zo zou zijn dan is zijn hogepriesterschap ook nog toekomst. We weten echter uit de bijbel dat Jezus in de 1^e eeuw in de hemel zowel koning als hogepriester is geworden als vervulling van Ps. 110 (o.a. Hebr. 1:3-5; 5:1-10; Filip. 2:8-11; 1 Kor. 15:23-28; Openb. hoofdstuk 5). Koningen van Israël werden op een bijzondere manier

“Zoon” van God en als het ware tot koning “verwekt” en werden tot “eerstgeborene” gesteld (2 Sam. 7:14, Zoon; Ps. 2 geheel (verwekt); Ps. 89:21-30, (Eerstgeborene). Koningen werden naast Zoon van God ook ‘goden’ genoemd (Joh. 1:50; 10:30-36; 20:28; Hand. 2:34-36; Ps. 82:6; Hebr. 1:8-9; Ps. 45:7-8). Trouwens, de mens werd ook bijna god (grondtekst ‘elohim’) gemaakt (Ps. 8 helemaal, vers 6 in het bijzonder) en de mens werd aangesteld als heerser over de werken van Gods handen, zie ook Gen. 1:26-28 en de vervulling in Heb. 2:5-9 aanhaling uit de Griekse Septuaginta/LXX.

Dat is m.i. ook wat aan de schapen gegeven wordt bij de scheiding tussen de schapen en de bokken bij het laatste oordeel in Mat. 25:34 waar over het beërven van het koningschap/koninkrijk door de gezegenden van de Vader wordt gesproken en wat de ook Mat. 13: 36-43, laatste vers zegt, nl. dat de rechtvaardigen zullen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader (wat dus van de Vader gegeven of afkomstig is, zie ook Mat. 5:3 en 5).

Trouwens Mat. 5:5 is een aanhaling uit Ps. 37:10-11 wat weer een aanhaling is uit Gen. 17:8 waar de landbelofte aan Abraham wordt gegeven door God. Jezus zal of is ook in dat koninkrijk van zijn Vader, net als o.a. de twaalven (Mat. 26:29). Jezus beërft in de 1^e plaats als het ene Zaad van Abraham de beloften aan Abraham, waar ook Abraham zelf door gezegend wordt samen met die van Christus zijn, of met Christus’ bloed zijn gekocht (Gal. 3:6-9; 3:15-18; Mat. 8:10-13; Rom. 4:9-17; Gal. 3:26-29).

We zien ook in Kol. 1:13-14 dat mensen die tot geloof komen en daardoor verlost zijn van de macht van de duisternis (zie ook Hand. 26:15-18 en 1 Petr. 2:9) overgebracht worden in het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde, waardoor dus ook wordt bewezen dat het koningschap van Jezus er in de 1^e eeuw al was en ook werd en wordt bekendgemaakt totdat het einde komt bij de wederkomst van Christus en het oordeel begint op de oordeelsdag en Jezus het koningschap, althans een deel ervan, teruggeeft aan God de Vader opdat God zij alles in allen (Mat. 24:14; 1 Kor. 15:23-28).

Als we Hebr. 3:1-6, waar over “het huis van God” wordt gesproken en waar wordt gezegd dat zowel Israël als de gemeente met Mozes als dienaar alsook de gezalfde gemeente met Jezus als Zoon, bestaande uit Joden en niet-Joden (Hebreeën is aan Joodse christenen geschreven, maar zie ook Hebr. 11:39-40) samen met Efeze 2:11-22 (waar wordt verklaard dat de gelovigen uit de volken bij Israël worden gevoegd en medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods zijn en samen een tempel vormen en tot een woonstede van God in de Geest) en Rom. 11:1-10 nemen (waar staat dat aan het 1^e eeuwse, in Jezus als de Christus gelovend overblijfsel van Israël datgene is gegeven wat Israël najaagt, zie Jes. 10:20-23 en Jes. 1:8-9, wat Paulus aanhaalt in Rom. 9:27-29), dan zien we dus dat er in de 1^e eeuw een overblijfsel van Israël was, een overblijfsel wat in Christus als de Zoon van God en als de koning van Israël geloofde (Joh. 1:50; Jes. 9:5-6 Jezus als koning en El-Gibbor/Sterke God; 10:20-23 Jezus als El-Gibbor/Sterke God waarbij wordt verklaard dat men zich tot die Sterke God Jezus; 11:1-5 wat deze El-Gibbor, Jezus, aan zalving met geest ontvangt, verkregen bij de doop in de Jordaan door Johannes de Doper in o.a. Lucas 3:21-22).

Het koninkrijk/koningschap EN hogepriesterschap van de Zoon begon dus in de 1^e eeuw, en wel TEMIDDEN van zijn vijanden, precies zoals was voorgezegd in Ps. 110 en o.a. in Daniël 2:41-44 en 7:13-14. Maar de volledige herstelling van het koningschap voor Israël (Hand. 1:6), waar ook de gelovigen uit de overige volken bij zijn betrokken, is bij de wederkomst wanneer de wederoprichting aller dingen is (Hand. 3:16-21). Ezechiël 21:24-27 spreekt over de dag waarop Hij zou komen die recht had op het koningschap van en over Israël EN de volken (Mat. 8:10-13; Joh. 10:16; Ef. 2:11-22; Hand. 15:13-18).

Dat was in de 1^e eeuw met de aankondiging van de geboorte van Jezus. Toen Jezus op 30-jarige leeftijd gezalfd werd met de Heilige Geest, werd hij koning-hogepriester naar de wijze van Melchisedek (Ps. 110). Na zijn lijden, sterven en opstanding ontving hij dat koning-hogepriesterschap wat o.a. tot doel had en heeft om zowel de vijanden te elimineren als verzoening te bewerken als hogepriester door naar de hemel te gaan en voor de persoon van God te verschijnen met zijn offer (Hebr. 9:24-28).

Dit blijkt ook uit het gedeelte in Mat. 25:31-46 waar de scheiding van de mensen is en waarbij de mensen aan de rechterhand van Jezus het koningschap ontvangen wat sinds de grondlegging der wereld voor hen was bereid. Dat koningschap is de heerschappij die Adam en Eva over de schepping op aarde hadden (Gen. 1:26-28), althans dat was de bedoeling. Je kunt eigenlijk zeggen dat hetgeen de 1^e Adam of mens verloor, door de 2^e Adam of mens, Jezus Christus, herwonnen wordt en dat koningschap samen met alle gelovigen van alle tijden ontvangt (Mat. 25:34), anders gezegd “van het verloren naar het herwonnen paradijs”.

Dat is dus niet een 1000-jarige regering van Jezus met de koninklijke priesters uit Openb. 20:4 en 6. Die volgens mij symbolische tijd van 1000 jaar is volgens de tekst 20:4 (zie ook Mat. 19:28; Lucas 22:28-30) een oordeelsperiode (Openb. 20:11-15), en niet een tijdelijk vrederijk met Jezus als koning regerend vanuit de stad Jeruzalem in het Midden-Oosten met daarna een aanval van Gog en Magog met de satan als aanvoerder (Openb. 20:1-3 en 7-10).

De dood is de laatste vijand die onttroond en vernietigd wordt bij de opstanding van alle doden en niet de satan (1 Kor. 15:23-28). De satan en Gog en Magog kunnen dus niet na een zogenaamd “1000-jarig vrederijk” opnieuw optreden om de gelovigen te bestormen. Dus de satan moet al vóór de opstanding die plaats vindt bij de wederkomst, in de 2^e dood geworpen zijn (Op. 20:7-10). En daaruit volgt tevens dat zijn binding en loslating ook vóór de 2^e komst van Jezus moet plaats vinden!

We zien in de gelijkenissen van het sleepnet (Mat. 13:47-50) en de gelijkenis van het goede zaad en het onkruid in Mat. 13:24-30 en 36-43 dan ook dat **bij de voleinding der wereldtijd** slechts een oordeel is tussen de goede en slechte vissen en tussen het goede zaad en het onkruid en niet een tweede kans voor Israël en de verdere mensenwereld om nog tot berouw en bekering te kunnen komen. Er is na de wederkomst geen nieuwe periode van zaaitijd of van vissen met een sleepnet, niet voor Israël en niet voor de verdere volken.

De ondeugdelijke vissen en het onkruid **wordt UIT het koninkrijk van de Zoon** verzameld (Mat. 13:41) waaruit ook weer blijkt dat het koningschap van de Zoon niet slechts over de gelovigen is tussen de 1^e en 2^e komst, maar zoals Jezus zelf ook zegt dat hij alle gezag,

autoriteit, gezagsbevoegdheid heeft ontvangen over/in hemel en aarde, inclusief zijn vijanden, door naast God de Vader op de troon van de Vader te zitten (Ps. 110, Op. 3:21; Op. 5).

Het oordeel geschiedt door Jezus MET degenen die de wereld overwonnen hebben door het geloof (1 Joh. 5:1-13) zo blijkt uit de tekst Op. 3:21, maar ook uit b.v. 1 Kor. 6:2-3; Op. 2:26; Lucas 11:31-32. Op Gods tijd wordt de laatste vijand, de dood en het dodenrijk, door het laten opstaan van alle mensen, leeggemaakt voor het oordeel en bestaat de dood die in Adam gestorven wordt, niet meer (1 Kor. 15: 20-28 en 42-58; Op. 20:11-15).

Waarom wordt er gezegd: "Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende dat hij weinig tijd heeft?" (Op. 12:12). Daarvoor kan ik op het moment geen andere verklaring vinden dan dat hij weet dat hij na korte tijd van zich nog op het Romeinse rijk te kunnen richten via de beïnvloeding van de keizers en de keizercultus, ingegeven door "de valse profeet", een heidens-religieuze macht die de verering van de keizer heeft ingevoerd, gebonden zal worden in de zin dat hij niet meer de volkeren zou kunnen misleiden.

Er komt daarvoor zelfs een sterke engel uit de hemel, een teken dat satan zich bij zijn binding niet meer in de hemel bevond (Op. 20:3). Misschien is het zo dat de engelen van de satan dingen doen en dat de mensen aan zichzelf worden overgelaten om te tonen wie zij willen dienen, zo maar een gedachte. Want zowel door het boek der natuur als door het geweten als door de prediking van het evangelie kan niemand zeggen dat hij van niets wist, iets wat Paulus ook in zijn brief aan de Romeinen duidelijk laat weten (Rom. 1:18-23; 2:12-15; 1:16-17).

De valse profeet wordt beschreven in Op. 13:11-18 en is een macht die zichtbaar is in de verleiding van de volken die zich onder de heerschappij van het Romeinse rijk bevinden. Deze valse profeet is het beest wat opkwam uit de aarde en wat twee horens had als van het Lam, maar sprak als een draak (Op. 13:11), en komt naar mijn mening uit de mensen die zich onder de macht van het eerste beest bevinden (Op. 13:1-10) wat Rome met zijn keizers voorstelt die samen een beest vormen en waaruit eentje wordt gepikt die het naamgetal 666 of 616 heeft, keizer Nero. Er zijn manuscripten die dus verschillend spreken, nl. over 666 en 616.

Deze heidens vals religieuze macht wil dat er een beeld wordt gemaakt voor het eerste beest, althans voor eentje van de keizers die samen ook het eerste beest vormen.

Toch moet de duivel/satan weer worden losgelaten na een behoorlijk lange tijd van gebondenheid (een symbolische 1000 jaar). Over de engelen van de duivel wordt slechts gezegd dat ze met hem naar de aarde werden geworpen. Er wordt NIET gezegd dat ze na die korte tijd van nog even misleiden, samen met de satan worden gebonden. Slechts de satan wordt gebonden voor een bij God bekende bepaalde tijd, uitgedrukt in "1000 jaren", anders gezegd een behoorlijke lange tijd (Op. 20:1-3) waarna hij weer voor een korte tijd wordt losgelaten waarin hij God en Magog, de volken aan "de vier hoeken der aarde", gaat misleiden om "de geliefde stad en de legerplaats der heiligen" aan te vallen.

Op. 20:1-3 sluit aan op Op. 20:7-10). Satan wordt niet gedurende het oordeel gebonden wat in Op. 20:4 en 6 en 11-15 staat. Hij wordt vóór de oordeelsdag losgelaten om de volken nog eens te kunnen misleiden. Bij het oordeel worden de volken, de levenden en de doden, geoordeeld door Jezus als schapen en bokken en is er geen mogelijkheid meer om de volken te misleiden want de bokken worden veroordeeld tot de vernietiging in de tweede dood waar de duivel bij zijn aanval van de stad der heiligen al is, en waar het beest Rome met de valse profeet al waren (levend werden ze in de tweede dood geworpen, dus terwijl ze min of meer nog in functie waren, zie Op. 19:20). Het Romeinse rijk en de valse profeet (de heidens religieuze macht die wou dat de keizer aanbeden werd, werd samen met het beest (de Romeinse wereldmacht) door Jezus vernietigd volgens Op. 19:11-21, en wel door heidens legermachten en terwijl ze “leefden”.

Dus van een aanval gedurende of NA "de 1000 jaren" van oordeel door Jezus samen met de koninklijke priesterschap, de gelovigen van de 1e opstanding (Op. 20:4 en 6, oordeelstronen met degenen die er op zitten), kan geen sprake zijn. Het oordeel wordt uitvoerig beschreven in Op. 20:11-15.

I. Eerst is er dus na de oorlog in de hemel (gestreden tussen Michaël en zijn engelen en de draak en zijn engelen/demonen) bij de troonsbestijging van Jezus (Op. 5) **het uit de hemel naar de aarde werpen van satan en zijn engelen, wat iets anders is dan het binden** (Op. 12:7-12);

II. dan **na korte tijd** (Op. 12:12b, bij het naar de aarde werpen weet hij dat hij een korte of weinig tijd heeft om te verleiden vóórdát hij gebonden wordt en persoonlijk zelf niet meer kan misleiden) **de binding van satan voor een lange tijd, een symbolische 1000 jaar. Deze binding is niet in dezelfde tijd dat de symbolisch 1000 jaar durende oordeelsdag plaats vindt** (Op. 20:1-3);

III. dan **het loslaten van satan voor een korte tijd** waarin hij met Gog en Magog de geliefde stad en de legerplaats der heiligen, het nieuwe Jeruzalem wat in de plaats van het oude kwam, aanvalt en in de tweede dood wordt geworpen en Gog en Magog door vuur vernietigd (Op. 20:7-10);

Er zijn dus twee “korte tijden” voor satan, de ene is voordat hij gebonden wordt (Op. 12:12b), en de andere nadat hij losgelaten is om te proberen de volken opnieuw te verleiden (Gog en Magog Op. 20:7-10).

IV. **dan de wederkomst en het geruime tijd durende oordeel** ("duizend jaren"), anders gezegd “de tijd die nodig is om het oordeel te volvoeren” over alle volken, zowel de levenden als de doden (Mat. 25:31-46; Op. 20:4-6 (waarbij vers 5 niet in alle manuscripten staat) en 11-15; Op. 20:5 is in tegenstelling tot Joh. 6:39, 40, 44, 54; 11:24; 12:48 omdat in het Johannes-evangelie de laatste dag, de oordeelsdag, alle doden omvat op deze oordeelsdag). Na “de laatste dag, de oordeelsdag” is er slechts de eeuwigheid waarbij de gelovigen van alle tijden ontvangen wat hen is beloofd, nl. “het koningschap/koninkrijk wat voor hen bereid is van de grondlegging der mensenwereld af, de heerschappij over de schepping op aarde die aan Adam en Eva was beloofd, maar die zij verloren door hun opstand tegen God door het eten van de

verboden vrucht, waarop hun uitdrijving uit het paradijs plaats vindt (Gen. 1:26-28).

V. daarna geeft Jezus blijkbaar een deel of het geheel van zijn koningschap wat hij had TE MIDDEN VAN ZIJN VIJANDEN, terug. Dat zou bijvoorbeeld het rechterschap kunnen zijn wat een onderdeel van zijn koningschap is (Mat. 19:28; Luc. 22:28-30; Joh. 5:27; 1 Kor. 15:23-28), en ontvangen de schapen het eeuwige onsterfelijke leven in het koninkrijk wat voor hen bereid is sinds “de grondlegging van de mensenwereld” op het moment dat de eerste kinderen worden geboren aan Adam en Eva, wat dus NIET de grondvesting/schepping der aarde is (Mat. 25:34; 1 Kor. 15:42-58; Mat. 13:34-35; Lucas 11:49-51; Op. 17:8; 20:12; 21:27). **Zie voor een uiteenzetting over grondvesting der mensenwereld / schepping der aarde bladzijde 7 van deze bespreking over het koninkrijk.**

Jezus en ook de schapen blijven voor eeuwig onderworpen aan God de Vader die weer alles in alles is na de tijd dat hij aan Jezus alle autoriteit over hemel en aarde een tijdlang had gegeven, de tijd dus tussen 1e en 2e komst die gelijk is aan de tijd van Jezus' regering te midden van zijn vijanden en tevens de tijd dat Jezus in de hemel op de troon zit en tevens het hogepriesterlijke verzoeningswerk doet voor het aangezicht van God in de hemel, het Allerheiligste deel van de tempel in de hemel.

Het tafereel in zowel de Hebreeënbrief als in de Openbaring is in sommige gedeelten er eentje over "de grote verzoendag". Er komt na de grote verzoendag niet nog eens een tweede “grote verzoendag” waarin Jezus opnieuw naar de hemel moet om opnieuw voor God te verschijnen. Er staat duidelijk "eens voor altijd", niet twee of nog meer keren dat hij het Allerheiligste binnen moet gaan om opnieuw zonde te bewerken. Dat zou betekenen dat Jezus opnieuw aan het kruis zou moeten. Het is voor de mensen geschikt eenmaal te sterven en daarna (nl. bij de wederkomst) het oordeel, en wel op de oordeelsdag, de laatste dag (Joh. 6:39, 40, 44, 54; 11:24; 12:48) dus NIET dat er een aantal oordelen op elkaar volgend zijn na de tweede komst van Jezus, waarbij bepaalde volken alsnog zouden moeten worden beloofd of geoordeeld (Hebr. 9:24-28; Mat. 25:31-46; 2 Kor. 5:10) Jezus heeft door zijn dood de voorgaande aionen beëindigd (Heb. 9:26) en waardoor er een nieuwe aion aanbrak waarin het evangelie werd gepredikt, opgedragen na zijn opstanding, en wel in Mat. 28:18-20 waar Jezus zegt dat hij tot het einde van die aion met hen, met degenen die het predikingswerk volbrengen, zal zijn, de aion die dezelfde is als de aion van Mat. 13:39, waarbij op het eind de oogst van het tarwe plaatsvindt en waar het eeuwige leven wordt gegeven bij de “oogst”, zie ook Marcus 10:30 waar het gaat over “de komende eeuw of aion” gezien vanuit het tijdstip wanneer Jezus dit zegt; bij de dag der opstanding ten leven, Joh. 5:29; 6:40; 1 Tim. 4:1 en 8; 1 Joh. 5:10-13.

Jezus komt aan het einde van de grote verzoendag (de tijd dat de hogepriester zich in het Allerheiligste vóór de troon van God bevond om verzoening te doen) terug uit het Allerheiligste, de hemel, en geeft het gevolg van zijn verzoeningswerk aan degenen die in het verzoeningswerk geloven, nl. het onsterfelijke en eeuwige leven, “het in het leven regeren” (Rom. 5:17 SV, Herziene SV en Nieuwe Wereldvertaling). De anderen blijven met lege handen staan en ontvangen niets dan slechts hun straf wegens ongeloof (Joh. 3:14-21, 36).

Wat de eeuwigheid (het door de aionen gaan) van het koningschap van de Zoon betreft, dat staat voor mij buiten kijf (Lucas 1:31-33; 1 Pet. 1:11; Op. 11:17 (15-19); 19:6; 22:5. Ik heb slechts geprobeerd de fasen van dat koningschap te laten zien voor wat betreft 1 Kor. 15:23-25; Op. 11:15-19; 19:6-8; Mat. 25:34; Efeze 5:5 (koninkrijk van Christus én God); Kol. 1:13-14; 1 Thess. 2:11-12 (Gods eigen koninkrijk); 2 Tim. 2:11-13. Dat ik dat misschien onvolledig heb gedaan, is ook een gegeven. Wie der christenen doorziet alles volledig?

Zo stel ik me het voor, **niet dat ik nou de enig juiste uitleg in pacht heb**, maar ik zie op het moment voor mijzelf geen andere uitleg die overeen komt met hetgeen in de bijbel wordt verklaard. Ik zou graag andere uitleg lezen die echt gefundeerd is met ter zake doende tekstgedeelten. Onderzoekt alles en behoud het goede (1 Thess. 5:19-21).

“Grondlegging der wereld” en “grondvesting der aarde”

Hetzelfde begrip? – of toch verschillend van elkaar?!

Ik kom tot deze vraagstelling omdat heel veel christelijke schrijvers/uitleggers zeggen dat de bovengenoemde twee begrippen als synoniemen moeten worden gezien en dat hiermee in alle gevallen de schepping der aarde wordt omschreven.

Persoonlijk geloof ik echter dat er een groot verschil bestaat tussen deze twee begrippen. Waarom? Omdat “de grondlegging der wereld” gaat over “het uitstorten of neerwerpen van (menselijk) zaad”, waardoor de mensenwereld haar begin kreeg in de bevruchting van Eva met zaad van Adam, met als gevolg de geboorte van een kind, zelfs hun allereerste kind, daar er vóór de zondeval geen kinderen aan Adam en Eva werden geboren.

De uitdrukking “grondlegging der wereld” gaat niet over de schepping der aarde, maar over de mensen op aarde, de mensenwereld (grondlegging der wereld (Grieks “katabolēs kosmou”). “Katabolē” heeft de betekenis van “het neerwerpen of neerleggen van o.a. menselijk zaad (Hebr. 11:11, Grieks “katabolēn spermatos”, zie voetnoot in de Herziene Voorhoeve-vertaling of Telos-vertaling waar wordt gezegd: Lett. ‘kracht tot zaaduitstorting’ terwijl ‘kosmos’ in de meeste gevallen te maken heeft met de mensenwereld, zoals ook blijkt als men een Griekse concordantie van het Nieuwe Testament raadpleegt. God heeft b.v. door zijn liefde voor zijn menselijke schepselen zijn eniggeboren Zoon gegeven, opdat een ieder die in de Zoon gelooft, niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben (Joh. 3:16).

De “grondvesting der aarde” gaat over het scheppen en het op haar plaats brengen van de planeet die in de bijbel “aarde” wordt genoemd. Ook in de Griekse taal zijn de twee begrippen totaal verschillend van elkaar en ook geen synoniemen. De uitdrukking “grondvesting der aarde” vinden wij in Hebr. 1:10 (aanhaling uit Psalm 102:26), waar in het Grieks “tēn gēn ethemeliōsas” staat. In de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Oud-Testamentische bijbel, de Griekse Septuaginta (LXX) is deze uitdrukking ook te vinden in Job 38:4; Ps. 104:5; Spr. 3:19; Jes. 48:13 en Zach. 12:1 (themeliōn tēn gēn; Hebreeuws erets yâḩad). Dit gaat dus zuiver en alleen over de schepping van de planeet aarde.

Vóór, en sinds/sedert/vanaf de grondlegging der (mensen-)wereld.

Wanneer was de grondlegging der wereld? In Lucas 11:50-51 staat iets wat m.i. dat meer duidelijk maakt, nl. dat de grondlegging der wereld parallel loopt en/of begint met (de verwekking/geboorte van) Abel. Sinds/sedert/vanaf die grondlegging is er bloed vergoten door moord en doodslag.

Ook in Mat. 13:35 (aanhaling uit Ps. 78:2) wordt ons iets duidelijk. Jezus zegt: "... Ik zal verkondigen wat sinds de grondlegging der wereld verborgen gebleven is". In Hebr. 4:3-4 staat dat Gods werken van de grondlegging der wereld af gereed waren. Vers 4 zegt: "Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al zijn werken". Toen waren zijn scheppingswerken pas gereed, en wel met het laatste wat hij op de zesde dag schiep, nl. de twee mensen Adam en Eva (Gen. 1:26-2:3).

Op dat moment was er nog geen vuiltje aan de lucht. Alles was zeer goed. En toen kwam de zondeval..... Toen werd het pas noodzakelijk dat God iets deed, nl. maatregelen nemen om zijn schepping te redden. Vóór de zondeval waren er nog geen kinderen geboren. Er was nog geen sperma uitgestort wat voor kinderen zorgde. Dat gebeurde pas nadat God in Gen. 3:15 sprak over "zaad/nageslacht van de vrouw" en "zaad/nageslacht van de slang". God voorzag dat er twee groepen mensen zouden ontstaan, nl. degenen die zich tot God zouden keren en degenen die de slang, satan de duivel, zouden gaan volgen. God voorzag dat de slang en zijn zaad de hiel van het zaad van de vrouw zou vermorzelen, maar tevens dat het zaad van de vrouw de slang in de kop zou vermorzelen.

De identiteit van het zaad van de vrouw was iets wat steeds onduidelijk was geweest sinds de grondlegging der mensenwereld. Maar voordat er kinderen werden geboren aan Adam en Eva werd er een voorzegging door God gedaan in Gen. 3:15. We zien dat terug in wat Petrus zegt in 1 Pet. 1:20 over Jezus, nl: "Hij was van te voren gekend, vóór de grondlegging der (mensen-)wereld", voordat er kinderen werden geboren aan Adam en Eva, maar ná de zondeval. Pas vanaf de zondeval was het nodig dat er iemand uiteindelijk geboren zou worden die in de hiel zou moeten worden vermorzeld, maar die zelf de slang z'n kop zou vermorzelen en hem overwinnen. Die persoon was Jezus Christus, de Zoon van God (Joh. 20:30-31; Mat. 16:13-20; Lucas 1:30-35).

Maar niet alleen Jezus was voorzegd vóórdat er kinderen geboren werden aan Adam en Eva, dus voordat er zaad zou worden uitgestort wat kinderen voortbracht. Ook de gelovigen zijn vóór de grondlegging der mensenwereld uitverkoren, en wel "in Christus Jezus", opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht (Efeze 1:4). Het had niets te maken met de gedachte dat God van te voren, ja zelfs voordat hij met scheppen begon, al zou hebben geweten dat Adam en Eva zouden zondigen. Zij zondigden niet voordat de aarde geschapen werd, maar voordat er kinderen aan hen werden geboren en zij uit Eden werden verdreven.

Dus Jezus in 1 Pet. 1:20 en de gelovigen in Efeze 1:4 zijn tegelijkertijd uitverkoren vóór de grondlegging der mensenwereld, dus voordat er kinderen werden geboren aan Adam en Eva. Dat wordt duidelijk als men Gen. 3:15 vergelijkt met 1 Pet. 1:20 en Efeze 1:4. De inhoud en de vervulling van de profetie uit Gen. 3:15 was iets wat sinds de grondlegging der mensenwereld buiten Eden en na de zondeval maar voordat er kinderen werden geboren een geheimenis wat door de komst van Jezus en door hetgeen wat hij voor boodschap had, geopenbaard werd (o.a. Rom. 16:25-27 vergeleken met Mat. 13:34-35, aanhaling uit Ps. 78:1-2).

Dus vóór de zondeval was er geen noodzaak om te spreken over iemand die moest komen om verzoening te bewerkstelligen tussen God en de mens, want vóór de schepping van de aarde en ook voordat de zonde zijn intrede deed in de schepping was dat niet noodzakelijk. Alle mensen zouden de aarde hebben bevolkt als volmaakte mensen met een opdracht, dezelfde als die welke Adam en Eva hadden (Gen. 1:26-28). Het werd pas noodzakelijk doordat er zonde werd begaan door Adam en Eva. Het zondigen had ook veel later kunnen gebeuren, en dan

was het m.i. zelfs ook niet nodig geweest om te verzoenen zoals Jezus door zijn offer deed en door geloof in dat offer door gelovigen. Dan zou er gewoon verder kunnen worden geleefd in volmaaktheid en zouden slechts de opstandelingen ter dood gebracht behoeven te worden door God.

Maar zoals we lezen in de woorden van Jezus bij het oordeel, was het koninkrijk of het koningschap of de heerschappij over de schepping op aarde zoals Adam en Eva die zouden bezitten, ook al sedert de grondlegging der mensenwereld bereidt voor degenen die in Christus waren uitverkoren (1 Pet. 1:20 en Efeze 1:4). God komt tot zijn doel in de gelovigen, het zaad van Abraham, het zaad wat door het lijden heen tot volmaaktheid zou worden gebracht net als Jezus zelf (Heb. 2:5-18; Heb. 2:5 vergeleken met Mat. 25:34 voor wat betreft de toekomstige wereld die opnieuw aan de verlorene gelovigen van alle tijden wordt gegeven).

De Schriftplaatsen die over “de grondlegging der mensenwereld” spreken, zijn:

DE GRONDLEGGING DER MENSENWERELD

Mat. 13,

³⁴ Dit alles zeide Jezus in gelijkenissen tot de scharen en zonder gelijkenis zeide Hij niets tot hen,

³⁵ Opdat vervuld zou worden het woord, gesproken door **de profeet**, toen hij zeide:
Ik zal mijn mond opendoen met gelijkenissen,

Ik zal verkondigen wat **sinds de grondlegging der wereld** verborgen gebleven is.

Aanhaling uit Ps.78:2 :

¹ Een leerdicht van Asaf. Wend het oor, mijn volk, tot mijn leer, neigt uw oor tot de woorden van mijn mond;

² Ik wil mijn mond tot een spreuk opendoen, ik wil aloude verborgenheden verkondigen.

Mat. 25:33-34

³³ En Hij zal de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand.

³⁴ Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen:

Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beerft het Koninkrijk, dat u bereid is **van de grondlegging der wereld af**.

Lucas 11:50 legt de link tussen de grondlegging der mensenwereld en het bloed van Abel .

⁴⁷ Wee u, want gij bouwt de grafsteden der profeten, maar uw vaders hebben hen gedood.

⁴⁸ Zo zijt gij dan getuigen, dat gij instemt met de daden uwer vaders, want zij hebben hen gedood en gij bouwt!

⁴⁹ Daarom zegt ook de wijsheid Gods: Ik zal tot hen zenden profeten en apostelen en van hen zullen zij sommigen doden en vervolgen,

⁵⁰ Opdat van dit geslacht afgeëist worde **het bloed van al de profeten, dat vergoten is sinds de grondvesting der wereld,**

⁵¹ **Van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharias**, die omgebracht is tussen het altaar en het tempel huis. Ja, Ik zeg u, het zal afgeëist worden van dit geslacht.

Joh. 17:3 en 24

⁵ En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, **eer de wereld was**. ²⁴ Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt; Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, **want Gij hebt Mij liefgehad voor de grondlegging der wereld**.

Efeze 1:3-4

³ Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

⁴ Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren **voor de grondlegging der wereld**, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

Hebr. 4:3-4

³ Want wij gaan tot de rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft: gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan, en **toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld af gereed**.

⁴ Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al zijn werken;

Hebr. 9:25-26

²⁵ Ook niet om Zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat,

²⁶ Want dan had Hij dikwijls moeten lijden **sinds de grondlegging der wereld**; maar thans is Hij eenmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen.

Hebr. 11:11

¹¹ Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder[zwanger] te worden [door **zaaduitstorting, katabole**], en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte.

---

1 Petr. 1:19-20

¹⁹ Maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam.

²⁰ Hij was van tevoren gekend, **voor de grondlegging der wereld**, doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u,

---

Op. 13:8

⁸ En allen, die op de aarde wonen, zullen het [beest] aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van **het Lam, dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld.**

Op. 17:8

⁸ Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, **wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af**, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn.

Het Boek des levens:

O.T. Ex. 32:32-33; Ps. 69:29; Da. 12:1; Mal. 3:16.

N.T. Lucas 10:20; Filip. 4:3; Hebr. 12:23; Op. 3:5; 13:8; 17:8; 20:12 en 15; 21:27.

Onderzoekt alles wat ik geschreven heb in dit onvolmaakt geschrift en behoud het goede (1 Thess. 5:19-21 en andere waarschuwendende teksten over misleiding, valse leer, enz.).